FRANE DOBROVIĆ
ODVJETNIK

Rijeka, 04. studenoga 2026.g.

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
ZA
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Na posl.br.: **St - 269 / 2000**

Stečajni postupak:

Dužnik: **NAMA d.d. u stečaju** iz Zagreba
Nemčićeva 1-3
OIB 62708258549

Žalitelji:

1. **RIO d.o.o.** iz Rijeke
   Izviđačka 13
   OIB 60667234687
   III. viši isplatni red
   r.br. 266 Diobenog popisa

2. **KRATEKS d.d.** iz Krapine
   Žutnica 3
   OIB 05895720972
   III. viši isplatni red
   r.br. 168 Diobenog popisa

3. **ROG-JOMA d.o.o.** iz Zagreba
   Majstorska ulica 7
   OIB 36654325004
   III. viši isplatni red
   r.br. 267 Diobenog popisa

4. **CROATIA RECORDS d.d.** iz Zagreba
   Makarska ulica 3
   OIB 45495790992
   III. viši isplatni red
   r.br. 46 Diobenog popisa

Ivana Grohovca 2/II, p. p. 254, 51 000 Rijeka, Hrvatska
OIB - 93520121237, **IBAN** HR5625030071100057190
tel: +385 51 583 082, **fax:** +385 51 583 142, **gsm:** + 385 91 3726 374
email: office@odvjetnik-dobrovic.hr

5. **FRANCK d.d.** iz Zagreba
Vodovodna ulica 20
OIB 07676693758
III. viši isplatni red
r.br. 91 Diobenog popisa

6. **RGNC GRUPA d.o.o.** iz Zaboka
Prilaz dr. Franje Tuđmana 15
OIB 66421949049
III. viši isplatni red
r.br. 263 Diobenog popisa
(ranije REGENERACIJA d.d.)

7. **Klaudio Belušić** iz Buja
Ulica Vladimira Nazora 41
OIB 15674393815
III. viši isplatni red
r.br. 41 Diobenog popisa
(stjecatelj tražbine BUJE-EXPORT d.o.o. u likvidaciji)

svi zastupani po punomoćniku:
Frani Dobroviću, odvjetniku u Rijeci,
Ivana Grohovca 2/II

Radi: **ukidanja odluke skupštine vjerovnika**

ŽALBA
protiv rješenja posl.br. St-269/2000
od 23. listopada 2026.

- e-komunikacijom
- punomoći u spisu

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-269/2000 od 23. listopada 2026. (dalje: pobijano rješenje) odbijen je zahtjev žalitelja i drugih stečajnih vjerovnika za ukidanje odluke skupštine vjerovnika od 16. listopada 2026., koja glasi: „Članovi odbora vjerovnika ostaju RH, MTČ. tvornica trikotaže d.d. i Lisa d.o.o. Novi članovi odbora vjerovnika se neće imenovati."

Pobijano rješenje objavljeno je na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova 23. listopada 2026., pa se dostava smatra obavljenom istekom osmoga dana od objave, 31. listopada 2026. Rok za žalbu od osam dana istječe u nedjelju 8. studenoga

2026., pa je posljednji dan roka ponedjeljak 9. studenoga 2026. Žalba je pravodobna.

DOKAZ: pobijano rješenje, objava na e-Oglasnoj ploči sudova od 23. listopada 2026.

II. Žalitelji pobijaju rješenje u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Odredbe ZPP-a primjenjuju se u stečajnom postupku na odgovarajući način temeljem čl. 6. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00 i dr.; dalje: SZ).

III. Odluka skupštine vjerovnika nije uopće donesena, jer je su za nju glasovali isključivo razlučni vjerovnici koji s tražbinom osiguranom razlučnim pravom na skupštini vjerovnika nemaju pravo glasa.

Prema t. 5. i 6. obrazloženja pobijanog rješenja, za odluku su glasovali samo CROATIA OSIGURANJE d.d. s iznosom od 2.025.072,08 EUR i Republika Hrvatska s iznosom od 8.895.815,43 EUR, odnosno ukupno 10.920.887,51 EUR, dok su protiv odluke glasovali **svi ostali prisutni vjerovnici** s ukupnim iznosom od 3.270.322,92 EUR.

Od iznosa s kojim je glasovala Republika Hrvatska, iznos od 65.681.343,30 kn, odnosno 8.717.412,34 EUR, odnosi se na tražbinu Ravnateljstva za robne zalihe, za koju je sud prvoga stupnja sam utvrdio da je osigurana založnim pravom do iznosa od 80.000.000,00 kn upisanim u z.k.ul. 302 i z.k.ul. 244 k.o. Grad Zagreb pod Z-10744/99, te je pravo glasa priznao upravo zbog toga upisa (t. 21. do 23. obrazloženja pobijanog rješenja). Tražbina CROATIA OSIGURANJA d.d. također je osigurana založnim pravom na istim nekretninama, upisanim pod Z-29760/97 (t. 24. do 26. obrazloženja). Nekretnine u Ilici 4 i 6 prodane su, a kupovnina od 17.249.900,00 EUR položena je kod Financijske agencije i iz nje će se ti vjerovnici odvojeno namiriti.

Pravo glasa na skupštini vjerovnika u ovom postupku uređuje čl. 38.d SZ-a u tekstu izmijenjenom čl. 24. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona (NN 82/06; dalje: ZID SZ 82/06). Prema st. 1. toga članka „pravo glasa na skupštini

vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene", a prema st. 3. razlučni vjerovnik ima pravo glasa samo „glede dijela svoje tražbine osigurane razlučnim pravom koju je prijavio u stečajnom postupku (članak 173. stavak 6.)". **Razlučni vjerovnik, dakle, glasuje samo kao stečajni vjerovnik i samo za dio tražbine s kojim sudjeluje u namirenju iz stečajne mase, a ne s tražbinom koja se namiruje odvojeno iz predmeta razlučnog prava.**

Isto proizlazi i iz ustaljene prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u primjeni Stečajnog zakona koji se primjenjuje i u ovom postupku: razlučni vjerovnik ima pravo odvojenog namirenja neovisno o samom stečajnom postupku, pa tek ako se odrekne prava na odvojeno namirenje ili ustvrdi da se u određenom dijelu tražbine neće uspjeti odvojeno namiriti, postaje stečajni vjerovnik, i to samo u tom iznosu, te samo u tom iznosu ima pravo glasa na skupštini vjerovnika (rješenje posl.br. Pž-5896/2015-3 od 15. rujna 2015., uz pozivanje na rješenje posl.br. Pž-587/14 od 11. veljače 2014.).

Kad se iz glasova „za" izuzme samo osigurana tražbina Republike Hrvatske, za odluku ostaje najviše 2.203.475,17 EUR (2.025.072,08 EUR CROATIA OSIGURANJA d.d. i 178.403,09 EUR, odnosno 1.344.178,10 kn, preostale tražbine Republike Hrvatske), nasuprot 3.270.322,92 EUR protiv. Taj je zaključak neovisan o tome ima li CROATIA OSIGURANJE d.d. pravo glasa i u kojem iznosu: i kad bi ono glasovalo s cijelom tražbinom, odluka ne bi imala potrebnu većinu iz čl. 38.c st. 2. SZ-a.

Prema zapisniku sa skupštine vjerovnika, sud prvoga stupnja izrijekom je dao pravo glasa razlučnim vjerovnicima Republici Hrvatskoj za iznos od 65.681.343,30 kn i CROATIA OSIGURANJU d.d. za iznos od 10.655.325,75 kn, odnosno 1.414.204,76 EUR, što je upravo glavnica koju CROATIA OSIGURANJE d.d. traži iz kupovnine kao razlučni vjerovnik (podnesak od 17. rujna 2026.). Kad se izuzmu oba ta iznosa, za odluku ostaje najviše 789.270,41 EUR (610.867,32 EUR preostale tražbine CROATIA OSIGURANJA d.d. i 178.403,09 EUR preostale tražbine Republike Hrvatske), nasuprot 3.270.322,92 EUR protiv.

To u cijelosti potvrđuje i sama CROATIA OSIGURANJE d.d. U podnesku od 17. rujna 2026. i priloženom izvodu iz poslovnih knjiga na dan 6. veljače 2026. ona iz položene kupovnine, „po osnovi razlučnog prava", traži namirenje glavnice od 1.414.204,76 EUR i zateznih kamata od 4.738.072,67 EUR obračunatih od 24. lipnja 2000., ukupno 6.152.277,43 EUR. CROATIA OSIGURANJE d.d. dakle ne tvrdi da se iz predmeta razlučnog prava u bilo kojem dijelu glavnice neće namiriti,

nego traži njezino puno namirenje, pa za iznos od 10.655.325,75 kn prema čl. 38.d st. 3. SZ-a i praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske nema pravo glasa. Kupovnina je za to i dostatna: i nakon odbitka paušalnih troškova od ukupno 10 % iz čl. 254. SZ15 preostaje 15.524.910,00 EUR, što je više od zbroja cjelokupnog zahtjeva CROATIA OSIGURANJA d.d. (6.152.277,43 EUR) i glavnice Republike Hrvatske (8.717.412,34 EUR), koji iznosi 14.869.689,77 EUR. Glavnice obaju razlučnih vjerovnika bit će, dakle, u cijelosti namirene izvan stečajne mase.

Iz istih brojki proizlazi i u čijem je interesu CROATIA OSIGURANJE d.d. glasovala. Kao stečajni vjerovnik glasovala je s 610.867,32 EUR, a kao razlučni vjerovnik iz kupovnine traži 6.152.277,43 EUR, dakle desetostruko više. Njezin je interes u ovom postupku pretežno interes razlučnog vjerovnika, kojemu svaki euro priznatih kamata ide na teret onoga što preostaje stečajnim vjerovnicima. Čak i kad bi se uzelo da je razlučnim pravom osiguran samo upisani iznos od 7.000.000,00 kn (929.059,66 EUR), pa da bi CROATIA OSIGURANJE d.d. imala pravo glasa i za preostalih 485.145,10 EUR glavnice, za odluku bi bilo najviše 1.274.415,51 EUR, nasuprot 3.270.322,92 EUR protiv.

Na isti je način glasove ocijenio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju posl.br. Pž-2466/2026-2 od 8. srpnja 2026. Taj je sud zauzeo stav da nije dovoljno da je odluka formalno donesena većinom glasova, nego „mora biti ispunjen i onaj drugi kriterij, a to je da donesena odluka ne bude protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika“, te je pri ocjeni rezultata glasovanja izuzeo glasove vjerovnika koji su imali osobni interes za donošenje odluke i utvrdio da su preostali vjerovnici bili za suprotnu odluku. Tako je i ovdje: kad se izuzmu glasovi vjerovnika koji se namiruju odvojeno iz kupovnine i od kojih je jedan glasovao o vlastitom ostanku u odboru vjerovnika, odluka nema većinu.

Odluka koja je „donesena“ isključivo glasovima vjerovnika bez prava glasa, protivno volji svih stečajnih vjerovnika koji pravo glasa imaju, nije odluka skupštine vjerovnika, a njezino održavanje na snazi samo po sebi je suprotno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Skupština vjerovnika tijelo je stečajnih vjerovnika, pa se zajednički interes stečajnih vjerovnika ne može utvrđivati glasovima onih koji se namiruju izvan stečajne mase.

DOKAZ: zapisnik sa skupštine vjerovnika od 16. listopada 2026., rješenje posl.br. St-269/2000-130 od 10. srpnja 2001., podnesak CROATIA

OSIGURANJA d.d. od 17. rujna 2026. s izvodom iz poslovnih knjiga na dan 6. veljače 2026., zemljišnoknjižni izvadci u spisu, uvid u spis

IV. Shvaćanje suda prvoga stupnja da se ZID SZ 82/06 na ovaj postupak ne primjenjuje (t. 28. obrazloženja pobijanog rješenja) pogrešno je i proturječno samom pobijanom rješenju.

Sud prvoga stupnja poziva se samo na čl. 111. st. 1. ZID SZ 82/06, prema kojemu se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga zakona dovršavaju po dotadašnjim propisima. Pritom u cijelosti zanemaruje st. 2. istoga članka, koji kao izuzetak od st. 1. izričito propisuje da se odredbe čl. 24., 25. i 26. ZID SZ 82/06, kojima su izmijenjeni čl. 38.d, 38.e i 38.f SZ-a, primjenjuju i na postupke u tijeku. Odredba st. 2. posebna je odredba za upravo ono pitanje o kojem je sud odlučivao, pravo glasa na skupštini vjerovnika, pa je sud bio dužan primijeniti je.

Uz to, razlozi pobijanog rješenja o mjerodavnom pravu proturječni su sami sebi i postupanju suda na skupštini. Prema zapisniku sa skupštine od 16. listopada 2026., sud je skupštinu vodio kao „ročište-skupštinu vjerovnika" sazvanu temeljem čl. 56. st. 1. Stečajnog zakona (NN 44/96, 161/98 i 29/99), pravo glasa razlučnim vjerovnicima dao je temeljem čl. 59. st. 4., a o donošenju odluke odlučivao je prema čl. 58. st. 2. toga zakona. U pobijanom rješenju isti sud navodi da je odluka donesena prema čl. 38.c st. 2. SZ-a u tekstu iz NN 129/00 (t. 3.), da se ta novela na postupak primjenjuje temeljem njezina čl. 72. st. 1. (t. 4.), da se ukidanje odluke ocjenjuje prema čl. 38.f (t. 10.), a pravo glasa prema čl. 38.d (t. 19. i 20.), da bi se zatim ponovno pozvao na čl. 58. st. 2. (t. 27.), a primjenu čl. 38.d u tekstu iz NN 82/06 odbio s obrazloženjem da se postupak dovršava po zakonu koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja (t. 28.). Iz takvih se razloga ne može utvrditi koje je pravo sud primijenio, što je bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Koje god od tih polazišta se uzme, rezultat mora biti isti. **Čl. 111. st. 2. ZID SZ 82/06 kasnija je i posebna odredba, kojom je zakonodavac izričito odredio da se čl. 38.d, 38.e i 38.f u tekstu te novele primjenjuju na sve postupke u tijeku. Ta odredba ima prednost pred svakom ranijom prijelaznom odredbom, pa je pravo glasa na skupštini od 16. listopada 2026. trebalo utvrditi prema čl. 38.d st. 1. i 3. SZ-a u tekstu iz NN 82/06.**

Na isto pogrešno shvaćanje žalitelji su ukazali i u žalbi od 29. listopada 2026. protiv rješenja posl.br. St-269/2000 od 12. listopada 2026., jer sud prvoga stupnja na isti način dopušta razlučnim vjerovnicima da glasovima s tražbinama koje se namiruju odvojeno odlučuju o pitanjima stečajne mase.

DOKAZ: pobijano rješenje, ZID SZ 82/06 (NN 82/06), čl. 111. st. 2.

V. Odluka skupštine vjerovnika suprotna je zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika i po svom sadržaju.

1. Član odbora vjerovnika ne postoji. Odlukom je određeno da članom odbora vjerovnika „ostaje" „MTČ. tvornica trikotaže d.d.". Društvo pod tim nazivom, MTČ Tvornica trikotaže d.d., Čakovec, Ljudevita Gaja 9, MBS 070000336, OIB 30033367759, kasnije društvo s ograničenom odgovornošću, od 21. studenoga 2024. bilo je u likvidaciji, a rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu posl.br. Tt-26/714-2 od 5. ožujka 2026. brisano je iz sudskog registra nakon okončane likvidacije, s danom 26. ožujka 2026., dakle sedam mjeseci prije skupštine. Prema zapisniku sa skupštine, sud je kao člana odbora iz rješenja od 23. studenoga 2000. pak naveo „MTČ. tvornicu konfekcije d.d.". Društvo MTČ Tvornica konfekcije d.d., Kotoriba, MBS 070000328, OIB 97955932938, brisano je iz sudskog registra još 8. prosinca 2014. (rješenje Tt-14/3494-2), nakon zaključenja stečajnog postupka posl.br. St-8/02. Brisano je i društvo MEĐIMURSKA TRIKOTAŽA d.d. ČAKOVEC, MBS 070004160, s danom 17. studenoga 2016. (rješenje Tt-16/5365-2), na čiju adresu u Čakovcu, Matice Hrvatske 10, Diobeni popis vodi vjerovnika „MTČ TV. TRIKOTAŽE ČAKOVEC" (r.br. 219). Koje god od tih društava skupština imala na umu, ono ne postoji, nema pravnu osobnost niti ikoga tko bi ga zastupao, pa ne može biti član odbora vjerovnika. Iz spisa se pri tome ne može ni utvrditi o kojem je društvu skupština odlučivala: u istom se zapisniku taj član jednom označava kao tvornica konfekcije, a u odluci kao tvornica trikotaže.

Riječ je o podacima javnog sudskog registra, koji su svakome dostupni i koje je sud prvoga stupnja, odlučujući o tome tko su članovi tijela stečajnog postupka, bio dužan uzeti u obzir. Upisi u sudski registar javni su i općepoznati, pa ih prema čl. 221. st. 4. ZPP-a ne treba dokazivati, a njihovo isticanje ne predstavlja iznošenje novih činjenica u smislu čl. 352. st. 1. ZPP-a. Osim toga, sud prvoga stupnja sam je u t. 13. do 16. obrazloženja ocjenjivao sastav odbora vjerovnika i na njemu temeljio odluku, a odluku skupštine suprotnu zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika mogao je ukinuti i po službenoj dužnosti (čl. 38.f st. 1. SZ-a), pa je bio dužan

provjeriti postoje li uopće osobe koje je potvrdio kao članove odbora.

2. Odbor ima paran broj članova. Sud prvoga stupnja u t. 16. obrazloženja odbija zahtjev i zato što odbor ima tri člana, pa je udovoljeno zahtjevu da broj članova bude neparan. Prema čl. 96. st. 4. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ15), koji se na ovaj postupak primjenjuje temeljem čl. 441. st. 2. SZ15, članova odbora vjerovnika mora biti neparan broj. Kako jedan od tri člana ne postoji, odbor stvarno ima dva člana, pa je i taj razlog pobijanog rješenja pogrešan.

3. Sud je sam izmijenio sadržaj odluke. Skupština je odlučila da članom odbora ostaje „Lisa d.o.o.". Sud prvoga stupnja u t. 13. obrazloženja, pozivajući se na rješenje od 23. studenoga 2000. i zapisnik od 8. prosinca 2000., sam zaključuje da se „ustvari" radi o društvu Lisca Zagreb d.o.o. Sud nije ovlašten mijenjati ili tumačiti sadržaj odluke skupštine vjerovnika, a vjerovnici nisu glasovali o društvu koje sud naknadno navodi. Već i to pokazuje da skupština nije odlučivala o stvarnom sastavu odbora, nego je bez ikakve provjere zadržala popis članova iz 2000. godine. Društvo LISCA – ZAGREB trgovina i usluge d.o.o., MBS 080039392, aktivno je, ali skupštini vjerovnika od 16. listopada 2026. nije ni pristupilo, pa je Republika Hrvatska jedini član odbora koji u postupku stvarno sudjeluje.

4. Jedini aktivni član odbora je razlučni vjerovnik u sukobu interesa. Prema čl. 98. st. 1. SZ15, koji se također primjenjuje na ovaj postupak, odbor vjerovnika „dužan je nadzirati stečajnoga upravitelja i pomagati mu u vođenju poslova", a prema čl. 96. st. 2. SZ15 u odboru „moraju biti zastupljeni stečajni vjerovnici s najvišim tražbinama i stečajni vjerovnici s malim tražbinama". Razlučni vjerovnik može biti član odbora (čl. 96. st. 3. SZ15), ali odbor u kojemu stečajni vjerovnici stvarno nisu zastupljeni ne odgovara zakonu. Republika Hrvatska je razlučni vjerovnik koji se namiruje odvojeno iz kupovnine za nekretnine u Ilici 4 i 6. Upravo o osnovanosti i opsegu tog namirenja, uključujući namirenje kamata, vodi se postupak po prijedlogu žalitelja za sazivanje skupštine vjerovnika, dopunjenom 2. studenoga 2026. Svaki iznos koji se namiri razlučnim vjerovnicima umanjuje iznos koji ostaje stečajnim vjerovnicima. Koliko su ti interesi suprotni, pokazuje podnesak razlučnog vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d.d. od 17. rujna 2026., kojim iz kupovnine uz glavnicu od 1.414.204,76 EUR traži i zatezne kamate od 4.738.072,67 EUR, više od trostrukog iznosa glavnice. Prema izvješću stečajnog upravitelja od 29. kolovoza 2024., kamate

na tražbinu Republike Hrvatske, „ukoliko im se utvrdi pravo na kamatu za čitavo trajanje stečajnog postupka", iznose 26.975.815,84 EUR, obračunato do 31. prosinca 2023. Kad bi se te kamate priznale, zahtjevi razlučnih vjerovnika premašili bi cjelokupnu kupovninu od 17.249.900,00 EUR, a stečajnim vjerovnicima ne bi preostalo ništa. Na sukob interesa ukazano je i na samoj skupštini, uz navod da „postoji sukob vjerovnika imajući u vidu namirenja", a tim navodima pridružio se i stečajni vjerovnik GALEB d.d. Odbor u kojemu je jedini postojeći član s poznatim interesom upravo taj razlučni vjerovnik ne može nadzirati upravitelja u interesu stečajnih vjerovnika, nego u vlastitom interesu.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju posl.br. Pž-9482/2013-3 od 26. studenoga 2013. potvrdio je rješenje naslovnog suda posl.br. St-383/2012-83 od 21. listopada 2013., kojim je temeljem čl. 38.f SZ-a ukinuta odluka skupštine vjerovnika donesena glasovima jednog vjerovnika, istodobno razlučnog i stečajnog, s tražbinom većom od tražbina svih ostalih vjerovnika, koji je glasovao u vlastitom interesu. Pritom je istaknuo da je „zajednički interes svih vjerovnika u stečajnom postupku … što veće namirenje utvrđenih tražbina, razmjerno veličini pojedinih utvrđenih tražbina unutar pojedinog isplatnog reda".

Vjerovnik koji je u cijelosti namiren nema više interes koji bi u odboru vjerovnika zastupao. Tako je Trgovački sud u Splitu pravomoćnim rješenjem posl.br. St-1304/2016-794 od 20. listopada 2023. po službenoj dužnosti razriješio člana odbora vjerovnika čija je tražbina u cijelosti isplaćena, jer je „prestao biti vjerovnik … a time mu prestalo pravo da … predstavlja vjerovnike u odboru vjerovnika". Glavnica Republike Hrvatske bit će u cijelosti namirena iz kupovnine za nekretnine u Ilici 4 i 6, pa ni iz toga razloga nije prikladan član odbora koji bi štitio interes stečajnih vjerovnika. Upravo se na taj način odbor u ovom postupku već i smanjivao: prema izjavi stečajnog upravitelja na skupštini od 16. listopada 2026., od prvotnih sedam članova odbora namireni su svi osim Republike Hrvatske, Lise i MTČ-a.

5. Odbor ne djeluje. Odbor vjerovnika osnovan je rješenjem od 23. studenoga 2000., a konstituiran 8. prosinca 2000. (t. 14. obrazloženja). Iz stanja spisa proizlazi da odbor godinama ne zasjeda. Posljednja sjednica odbora čiji se zapisnik nalazi u spisu održana je 1. lipnja 2017. (zapisnik priložen podnesku stečajnog upravitelja posl.br. St-269/2000-127, objavljenom na e-Oglasnoj ploči sudova 9. lipnja 2017.), a stečajni upravitelj je na skupštini od 16. listopada 2026., na pitanje jednog od stečajnih vjerovnika, izjavio da je

zadnja sjednica odbora bila zakazana na početku pandemije bolesti COVID-19 te da je odgođena. Odbor, dakle, prema stanju spisa nije zasjedao više od devet godina (?!), a ni prema izjavi samog upravitelja nije zasjedao od 2020., pa ni u razdoblju u kojem su donesene odluke o prodaji i provedena prodaja najvrjednije imovine stečajnog dužnika. Odlukom da se „novi članovi odbora vjerovnika neće imenovati" stečajni vjerovnici trajno su lišeni nadzora nad radom stečajnog upravitelja upravo u završnoj fazi postupka, u kojoj se unovčava preostala imovina i namiruju vjerovnici.

Zajednički interes svih stečajnih vjerovnika je najpotpunije namirenje iz stečajne mase, za što je nužan stvaran i nepristran nadzor nad radom stečajnog upravitelja. Odluka koja kao tijelo nadzora zadržava jedno nepostojeće društvo, jedno društvo koje skupština nije ni ispravno označila i koje skupštini nije ni pristupilo, odbor koji ne zasjeda, te razlučnog vjerovnika čiji je interes suprotan interesu stečajnih vjerovnika, taj interes izravno povređuje. Takva je odluka donesena isključivo glasovima razlučnih vjerovnika, a protiv nje su glasovali svi stečajni vjerovnici prisutni na skupštini.

DOKAZ: podaci sudskog registra Trgovačkog suda u Varaždinu za MBS 070000336, 070000328 i 070004160 te Trgovačkog suda u Zagrebu za MBS 080039392 (sudreg.pravosudje.hr), zapisnik sa skupštine vjerovnika od 16. listopada 2026., Diobeni popis za IV. djelomičnu diobu od 15. svibnja 2017., rješenje od 23. studenoga 2000., zapisnik od 8. prosinca 2000., podnesak stečajnog upravitelja posl.br. St-269/2000-127 sa zapisnikom sa sjednice odbora vjerovnika od 1. lipnja 2017., izvješće stečajnog upravitelja od 29. kolovoza 2024., podnesak CROATIA OSIGURANJA d.d. od 17. rujna 2026., uvid u spis

VI. Sud prvoga stupnja pogrešno je primijenio pravila o teretu dokazivanja (t. 17. i 18. obrazloženja).

Zahtjev za ukidanje odluke iz čl. 38.f SZ-a postavlja se na samoj skupštini vjerovnika, usmeno i odmah nakon glasovanja. Žalitelji su pritom izričito ukazali da je odluka donesena glasovima razlučnih vjerovnika kojima je sud pogrešno priznao pravo glasa, te da bi, uz ispravnu primjenu zakona, rezultat glasovanja bio potpuno drugačiji (t. 9. obrazloženja). Sud prvoga stupnja u t. 17. i 18. obrazloženja ocjenjuje samo izraz „školski primjer", a uopće ne ocjenjuje je li suprotno zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika da o odboru vjerovnika odlučuju glasovi vjerovnika bez prava glasa, protiv volje svih stečajnih vjerovnika.

Razlozi zbog kojih je potrebno izabrati nove članove odbora vjerovnika pisano su obrazloženi već u prijedlogu za sazivanje skupštine vjerovnika od 16. rujna 2026. (t. III.d i V. prijedloga): odbor ne djeluje, postupak je u fazi namirenja iz kupovnine od 17.249.900,00 EUR i unovčenja preostale imovine, a vjerovnici u toj fazi moraju imati djelatno tijelo koje nadzire rad stečajnog upravitelja. Sud prvoga stupnja skupštinu je sazvao upravo radi te točke dnevnog reda (zaključak od 6. listopada 2026.), a na skupštini su potrebu imenovanja novih članova odbora obrazložili i svi drugi prisutni stečajni vjerovnici. Tvrdnja iz t. 17. obrazloženja da nije navedeno u čemu se sastoji povreda zajedničkog interesa stoga je protivna sadržaju isprava i zapisnika u spisu.

Sve činjenice odlučne za ocjenu zahtjeva nalaze se u spisu ili u javnim registrima: iznosi i osiguranja tražbina, rezultat glasovanja, rješenje o osnivanju odbora i zapisnik o njegovu konstituiranju, te status članova odbora u sudskom registru. Pitanje tko ima pravo glasa pitanje je primjene prava, o kojem sud odlučuje sam, a ne pitanje tereta dokazivanja iz čl. 219. i 221.a ZPP-a. Pravilo o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a primjenjuje se tek ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, a ovdje je sud prvoga stupnja sam utvrdio iznose glasova, tražbina i osiguranja (t. 5., 6. i 21. do 26. obrazloženja). Osim toga, prema čl. 38.f st. 1. SZ-a stečajni sudac odluku suprotnu zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika može ukinuti i po službenoj dužnosti, pa nije mogao propustiti ocijeniti činjenice koje proizlaze iz samog spisa.

Pojam zajedničkog interesa nije prepušten slobodnoj ocjeni podnositelja zahtjeva. Prema shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, „zajednički interes vjerovnika u stečajnom postupku je zajedničko namirenje njihovih tražbina iz cjelokupne imovine dužnika. Svoj zajednički interes stečajni vjerovnici ostvaruju putem svojih odluka donesenih na skupštini vjerovnika u skladu s odredbama Stečajnog zakona“ (rješenje posl.br. Pž-1146/2026-2 od 31. ožujka 2026.). Odluka donesena glasovima vjerovnika koji prema zakonu nemaju pravo glasa nije donesena u skladu s odredbama Stečajnog zakona.

Upravo je takva situacija razlog postojanja instituta ukidanja odluke skupštine vjerovnika. Njegova je svrha „onemogućiti iskorištavanje pravila o glasovanju na način da jedan ili samo nekoliko vjerovnika s velikim tražbinama nadglasaju većinu ostalih vjerovnika s manjim tražbinama protivno zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika“, te

ukinuti one odluke **„koje bi išle u korist samo pojedinog ili pojedinih vjerovnika, ili pojedine grupe vjerovnika ili u korist samo razlučnih vjerovnika“** (pravomoćno rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl.br. St-947/2016-532 od 16. svibnja 2022., t. 6. obrazloženja). Ovdje su dva razlučna vjerovnika nadglasala sve stečajne vjerovnike prisutne na skupštini.

Kako se sud prvoga stupnja nije očitovao o odlučnim navodima žalitelja, a razlozi o mjerodavnom pravu međusobno su proturječni (točka IV. ove žalbe), pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

DOKAZ: prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika od 16. rujna 2026., zaključak od 6. listopada 2026., zapisnik sa skupštine vjerovnika od 16. listopada 2026., pobijano rješenje, uvid u spis

VII. Slijedom svega navedenog, žalitelji predlažu da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbu uvaži i pobijano rješenje preinači tako da se ukida odluka skupštine vjerovnika od 16. listopada 2026. koja glasi: „Članovi odbora vjerovnika ostaju RH, MTČ. tvornica trikotaže d.d. i Lisa d.o.o. Novi članovi odbora vjerovnika se neće imenovati.“, naloži sudu prvoga stupnja da odredi ponovno održavanje zakazane skupštine vjerovnika.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ovlašten je o zahtjevu odlučiti i sam, jer može uvažiti žalbu i rješenje preinačiti (čl. 380. t. 3. ZPP-a), i to kad je bitne činjenice moguće utvrditi na temelju isprava i izvedenih dokaza koji se nalaze u spisu, a i kad nađe da postoji bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a (čl. 373.a st. 1. t. 2. i st. 3. u vezi s čl. 381. ZPP-a). Tako je u rješenju posl.br. Pž-1913/2025-3 od 1. srpnja 2025., u stečajnom postupku u kojem se na skupštinu vjerovnika primjenjuju „odredbe članka 38.a do 38.f (ranijeg) Stečajnog zakona“, preinačio prvostupanjsko rješenje i sam ukinuo odluku skupštine vjerovnika kao suprotnu zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika. Kako su sve odlučne činjenice utvrđene iz spisa i javnih registara, nema potrebe za ponovnim postupkom.

Podredno, žalitelji predlažu da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijano rješenje ukine i predmet vrati sudu prvoga stupnja na ponovno odlučivanje te nastavak zakazane skupštine vjerovnika.

Žalitelji, p.p.

